

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

*Εν Ἀθήναις δραχμαὶς 10. — *Εν ταῖς ἰσχυραῖς δραχμαὶς 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

*Εν τῇ ἐξωτερικῇ πράγμα χρυσᾷ 18.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΟΝΟΨΗΦΙΑΣ ΤΟΥ ΡΑΜΠΑΓΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ — Πρὸς τὸν κ. Τρικούπην —

I

Εἰς τὸ ἐξῆς 'στὸ Βασιλεῖ
Δὲ λέω τίποτε ποτέ μου,
Γιὰ νὰ μὴν εὗρω πῶς μελεῖ
Καὶ λόγ' ἀστυνομοπολέμου
Καὶ ὅ,τι ἔχω νὰ εἰπῶ
Τὸ λέω σένα, πεθερά μου
Τὸ λέω σένα μὲ σκοπὸ
Ν' ἀκού' ἡ νύφη σου, κυρά μου.

*
'Στὸ λόγο τὸ βασιλικὸ
'Απάντησι κί' ἐγὼ θὰ δώσω,
Δὲ θέλω κανενὸ κακὸ
Κί' ἂν σὲ πικρῶνω, νὰ μὴ σώσω.
'Εδῶ ποῦ μ' ἔχεις φυλακὴ
'Απὸ τῆς βούτας τῆ ζαλάδα,
'Ισως μοῦ φύγουν 'δῶ κί' ἐκεῖ
Λόγια γεμάτα φαριμακῖδα.
Δὲν εἰμ' ὑπεύθυνος, θαρρῶ,
'Αν ἀπ' τῇ βρώμα ζαλισμένος
'Αλλὰ τῶν ἄλλων φλυαρῶ
Καὶ γράφω μισομεθυσμένος.

*
Χυσεῖ μου ἦλιο μέσα 'δῶ
Καθάρω χυσεῖ μου τ' ἀγέρι
Νὰ 'δῆς τὸ πῶς θὰ τραγουδῶ
Τί λύρα θὰ κρατῶ 'στὸ χέρι.
'Η βγάλεμ' ἀπ' τῇ φυλακῇ,
Τῇ λευτερίᾳ μου ν' ἀνεστάνω
Δὲν εἶν' ἡ Μοῦσά μου κακὴ
Μὰ 'δῶ κί' αὐτὴν κακὴ τὴν κάνω.
Τὴν ἐδοκίμασες καὶ σὺ
'Εναν καιρὸ τῇ φυλακῇ μου
Μὰ πόρτα σ' ἀνοίξε χρυσῇ
Αὐτὸς ποῦ πέρνει τὴ ζωὴ μου.

Γιατὶ ποῦ λές, 'στοῦ Βασιλεῖ
Τὸ μοσχομυρισμένο στόμα
Ποῦ 'ναι πλατμένο γιὰ φιλιὰ
Μὰ τὸ 'φαρμάκεψε τὸ κόμμα,
'Εβαλες λόγια 'στὴν ψευτιά
'Στὴν πανουργία βαφτισμένα
Κί' ἀκούσαμε μ' ὁλόρθ' αὐτιά
'Οσα συμφέρουνε γιὰ σένα.
Σ' ἐπίστευτεν ὁ βασιλεὺς
Μὲς 'στὴ Βουλὴ.—τὸ θεῖτρό μας,
Κί' ἐγέλασες, ὑποβλεῖς,
Τὸν πρῶτον σὺ ἠθοποιό μας,
Καὶ τοῦ 'πες νὰ μᾶς πῇ αὐτός,
Πῶς ὅλα εἶναι μέλι γάλα,
Πῶς εἶν' ἀπ' ὅλους ζηλευτὸς,
Κί' ἔκαμε θαύματα μεγάλα.

Τὸν ἔκαμες νὰ τσαμπουνᾷ.
Συμφέροντα οἰκογενείας,
Παιδιῶν του γά. ους νὰ μηνᾷ,
Καὶ ἄλλαις μικροῖς ττοῖαις,
'Ὡς λόγου χάριν, φέρ' εἰπεῖν,
Πῶς κί' ἄλλο γέννητεν ἀγόρι,
Καὶ δίχως δρόμι ἐντροπὴν,
Ποῦ δὲν μᾶς βέραιναν εἰ φόροι
Καὶ ὅ κί' μόνον πῶς αὐτοί,
Οἱ φόροι σου δὲν μᾶς βραίνουν.
'Κεῖ ποῦ 'στὸ βῆρος των σκυφτοί,
Φτωχοὶ ἐργάταις ἀποσταίνουν,
'Αλλὰ καὶ πῶς βαρύντ' πολὺ,
'Ακόμα βῆρος ὁ λαὸς του,
Καὶ τὸ σακκάκι του πολεῖ,
Φτάνει νὰ ζῇ αὐτὸς Θεός του.

II.

Τοῦ 'πες νὰ πῇ πῶς ἔχομε
Τὰς σχέσεις ἀταράκτους,
Μ' ὅλα τὰ ἔθνη κί' ἔπαυσαν,
Νὰ μᾶς θαρρῶν ἀτάκτους,
Τούτέστιν ἡγουν δηλαδὴ,
Μὲ ἄλλους λόγους ἦτοι,
Τοῦ 'πες νὰ πῇ πῶς χάνομε,
Παρασκευὴ καὶ Τρίτη,
'Αν καὶ σ' ἐνοῦ βρωμο-Κεμάλ,
Τῇ βρωμοσφουγγαριά,
Θελήσωμε νὰ δείξωμε
Μικρὴ παλληκαριά.

*
Τοῦ 'πες νὰ πῇ πῶς μᾶς θωρεῖ,
Μᾶς κρίνει μᾶς δικάζει,
'Ενα κριτήριον βαρὺ,
Τὸ εὐρωπαϊκόν,
Κί' ἂν φρόνιμα καθόμαστέ,
Αὐτὸ θεὸ νὰ μοιράζῃ,
'Στὸ ἔθνος εὐσημα, γιατί
Δὲν εἶν' παιδι κακόν.

*
Τοῦ θύμισες τὴν Ἐκθεσι,
Τὴν Ὀλυμπιονική,
Γιὰ νὰ πιστέψωμ' ὅλοι μας,
Κί' αὐτὸς 'στὴν πρόσδό σου,
'Ὡς σήμερα δὲν πῆγα 'κεῖ,
Κλειστὸς 'στὴ φυλακῇ,
'Ὅμως μαθαίνω πῶς κί' ἐκεῖ,
Τὸν πῆρες 'στὸ λαίμῳ σου.

III.
Καὶ γὰρ τὸ ἰσοζύγιον,
Τρικούπη, τσαμπουνᾷς,

Πῶς ἴσχυσε κί ὁ βασιλεὺς,
Στὴν ἐθελοθυσία,
Πῶγαι ἔτους φόρους ὁ λαὸς,
Χωρὶς νὰ τταμπουνῆς,
Τῇ φτώχεια του, τὴν πείνᾶ του,
Τῇ φρακελπισία.

Ἀφίνω τί μωρολογᾷς,
Περὶ δικυλίων,
Περὶ σχολείων ἀληθῶν,
Ἀντὶ οὐρητηρίων,
Ἀφίνω τί μωρολογᾷς
Γιὰ τὸ δημοταμεῖον,
Καὶ θίγω σπουδαϊότατον,
Τοῦ λόγου σου σημεῖον,
Τὸ θέλον τὰς δημοτικὰς,
Ἡμῶν ἀστυνομίας,
Ὡς κούκλας ἐκ τῆς κεντρικῆς,
Δεμένους ἐξουσίας·
Τὸ θέλον δούλους ταπεινοὺς,
Τοὺς ἄρχοντας τῶν δήμων,
Ὡς ἂν νὰ ἦτο δήμαρχος,
Εἰς ὅλους ὁ Φιλήμων.

Κί αὐτὰ τὰ διαπύλια
Καὶ τὰ διόδια σου
Ποῦ τὰ χαρίζεις ἐστὶ λαὸς,
Τρικούπη, χάριμά σου,
Μὲ τέτοιο μικροδόλωμα,
Μὴ ρίχνης παραγάδι,

Μὴ θές νὰ φᾶς γιὰ μιὰ ἐλῆγᾶ,
Ἐνα τουλούμι λάδι.

Μὲ τοὺς σιδηροδρόμους σου,
Μὲ τὰ υδραυλικά σου,
Μὲ τόσα σου ξηραντικά,
Σκουλουδοσχέδιά σου,
Μᾶς ἐγλυκονανούρισε
Τὴν ἔρμη Θεσσαλία,
Ποῦ κτήματα ἔστ᾽ ἡ Τέμνη της,
Φερμάρ ἡ βασιλεία.

IV.

Τρικούπη, μέσ' ἐστὶ λόγος σου,
Δὲ σέβεται τὸ στέμμα,
Γιατὶ δὲν ἔντραπηκες νὰ πῇ
Ἐνα μεγάλο ψέμμα,
Ὁ βασιλεὺς ἔσ᾽ ἔλεγε,
Πῶς περακολουθεῖ
Τὴν ἐργασία τοῦ στρατοῦ...
Χωρὶς νὰ κουνηθῇ,
Ἀπ' τὸ παλάτι του νὰ βγῇ,
Νὰ δῇ καὶ ἐστὺς στρατῶνας,
Τί σέρνουν τοῦ Τρικούπη του,
Εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,
Γιατ' εἶν' αὐτὸς ἀλλοιῶτικος,
Ὡς ὑπουργὸς πολέμου,
Μοιάζεις τοῦ Γάλλου τοῦ Λεμπέφ,
Τρικούπη, πιστεφῆ μου,
Κί ἐκεῖνος πρὶν οἱ Γερμανοί,
Τοῦ σπᾶσουνε τὰ μούτρα,

Φαντάζονταν κί ἐκέρυττε,
Μὲ τὴ σοφὴ του κούτρα,
Πῶς ἐστὶ ρουθοῦνι ἄφευκτα
Τῶν Γερμανῶν θὰ μπῇ,
Γιατ' ἀπ' τῆς γκέταις τοῦ στρατοῦ,
Δὲν ἔλειπε κουμπί.
Ὅλα τὰ βλέπεις ρόδινα,
Τρικούπη, ἐστὶ στρατό σου,
Μὰ ὅλ' οἱ ἄνδρες ψάλλουνε,
Παντοῦ τὸν ἄμπικό σου,
Καθὼς τοὺς ἐκατάντησε,
Δὲν εἶναι στρατιώταις,
Μαζῇ σου τὴν ἐπάθανε,
Ἀληθινὰ, ὅσ᾽ ἡ Χιώταις.
Καὶ τὰ θαλασσοπούλια μας,
Τὰ ἔντροπιαστες κί ἐκεῖνα,
Σκουριάζουν ἢ ἐστὶν Πόρο μας,
Εἴτε ἐστὶ Σαλαμίνα,
Κί αὐτὰ καὶ τὰ καράβια τους,
Ἐστὰ ἴδια καὶ ἐστὰ ἴδια,
Καὶ πλάνουν τὰ θωρακωτὰ,
Ἐστὶ θώρακά των μύδια.
Ἀφίνω ποῦ φαντάστηκες,
Καὶ ναύταις νὰ σκαρώσης,
Ἀπὸ ἀνθρώπους τῆς στεριᾶς,
Γιὰ νὰ τοὺς χαντακώσης,
Νὰ κάμης ναύταις νὰ ξεροῦν,
Ἐστὶν πρώτη τρικυμία,
Ἐστὰ ναύταις τοῦ γλυκοῦ νεροῦ,
Διὰ χελωμαχία.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ

(Ζήτει τὴν συνέχειαν εἰς προηγούμενα φύλλα, μονὰ, διπλὰ,
τρίδιπλα καὶ τετράδιπλα.)

XXXX

Ἡ ἐνέργεια τοῦ βασιλέως καὶ ὁ ἀποκλεισμός.
—Πολυσήμεντος περικοπῇ ἄρθρου τῆς ἀγγλικῆς
ἐφημερίδος.—Ἐορτάζετε σκλάβοι!

~~~~~

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος περιέχει, με-
ταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ περικοπὴν ἀφορώσαν τὴν ἐνέργειαν τοῦ
βασιλέως Γεωργίου εἰς τὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἐλληνικῶν
παραλίων.

Λάβετε δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ δημοσιογράφοι εἶναι
οἱ τιμιώτεροι τῶν δημοσιογράφων τοῦ κόσμου.

Δὲν ἀγοράζονται.

Δὲν χαρίζονται.

Δὲν πωλοῦνται.

Δὲν δελεάζονται.

Δὲν ἀγρεύονται διὰ χρυσῶν δικτύων.

Δὲν ὁμοιάζουν τὰ φρούρια ἅτινα δὲν ἐθεώρει ποτὲ ἀπόρ-
θητα Φίλιππος ὁ Μακεδὼν, ἥρκει μόνον νὰ ὑπάρχῃ ἀτραπὸς
ἀγούσα πρὸς αὐτὰ καὶ ἐπιτρέπουσα τὴν ἀποστολὴν ὄνου μὲ
φορτίον μακεδονικοῦ χρυσίου.

Δὲν κρύπτουν τὴν ἀλήθειαν, λατρεύουν αὐτὴν, ὥς ἡ καλο-
γραφαία ἐκεῖνη τῶν Ἀθελίων τοῦ Οὐγκῶ, ἥτις ἦν ὠρτισμένη

νὰ λέγῃ πάντοτε τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν ἀλήθειαν, ἔστω
καὶ ἂν ἡ φανέρωσις τῆς ἀληθείας βλάπτῃ αὐτοῦς.

Αὐστηροί, ὡς κουάκεροι, κατὰ τοῦτο καὶ εὐλιχρινεῖς ἐννοοῦν
ὅτι προσφέρουν τὴν ὑψίστην τῶν ὑπηρεσιῶν γράφοντες τὴν ἀ-
λήθειαν πρὸς τὸ κοινόν.

Δὲν ἔχει ἐκεῖ ρουσφέτια καὶ κυβερνητικὰς ὑποστηρίξεις ὁ
υπερήφανος ἀγγλικὸς τύπος.

Ὁ ἀγγλὸς δημοσιογράφος εἶναι γίγας συναισθανόμενος τὴν
ἀξίαν του, τὴν δυνάμιν του καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς Μεγάλης
Βρετανίας εἶναι τῷ ὄντι τρίτη δύναμις τοῦ ἔθνους ἡ δημο-
σιογραφία.

Δημοσιογραφία κολοσσιαία, κράτος ἐν κράτει ἀποτελοῦσα
καὶ τὴν κοινὴν γνώμην μορφόνουσα, ἰθύνουσα, ἀρχούσα αὐτῆς,
ἢ συμβαδίζουσα μετ' αὐτῆς καὶ ἐνισχύουσα αὐτήν.

* *

Τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος περικοπὴν τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος, ἡ
συνάδελφος «**Νέα Ἐφημερίς**» κατεχώρισε μὲ κυρτὰ στοι-
χεῖα, ὅπως προξενήσῃ ἐντύπωσιν καὶ ἐννοηθῇ.

Ἡμεῖς καταχωρίζομεν αὐτὴν ἐνταῦθα μὲ κεφαλαῖα στοι-
χεῖα ὅπως ἐγχαράχθῃ ζωρότερον εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ
λαοῦ καὶ μείνῃ ἀνεξάλειπτος.

Ἰδοὺ ἡ πολυσήμεντος περικοπὴ :

ΤΟΣΑΥΤΗΝ Δ' ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΕΣΧΕ ΤΟ ΚΙ-
ΝΗΜΑ ΤΟΥΤΟ, ΩΣΤΕ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΟ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ, ἢ ΝΑ ΠΑΡΑΣΥΡῶΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΡΕΥ-
ΜΑΤΟΣ, ἢ ΝΑ ΘΥΣΙΑΣΗ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ ΤΟΥ. Η Α. ΜΕΓΑ-
ΛΕΙΟΤΗΣ ΟΜΩΣ ΠΡΟΒΙΒΕ ΣΑΦΩΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ,
ΗΤΙΣ ΘΑ ΕΠΗΚΟΛΟΥΘΕΙ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΥΠΟΚΙΝΟΥΜΕ-
ΝΟΝ ΥΠΟ ΕΝΟΣ ΜΟΝΟΝ ΚΟΜΜΑΤΟΣ, ΕΑΝ ΕΠΕΤΡΕΠΕ
ΠΑΝΗΡ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ. ΟΠΩΣ ΣΩΣΗ ΔΟΙΠΟΝ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΑΠΕΤΑΘΗ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ. ΙΝΑ ΠΑΡΕΜΒΩΣΙΝ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΩΝ ΑΥΤΑΙΣ ΟΤΙ ΘΑ ΗΤΟ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ. ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΠΙΕΖΕΤΟ ΥΠΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΣ ΑΓΓΛΙΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ ΠΡΟΘΥΜΩΣ ΣΥΝΗΝΗΣΑΝ ΝΑ ΣΥΝΔΡΑΜΩΣΙ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΝ.

Ἐφωτίσθητε νῦν διὰ τοῦ λαμπροῦ καὶ μεγάλου τούτου φωτός.

Καὶ τώρα :

Ἐορτάζετε, Μακεδόνες !

Ἐορτάζετε, Κοῖτες !

Ἐορτάζετε, Ἰπειρώται !

Ἐορτάζετε, σκλάβοι.

Δέχεσθε ὑμεῖς λακτίσματα, ἀφ'οὗ δεχόμεθα ἡμεῖς ραπίσματα.

Τῆς καθ' ἡμῶν καὶ ὑμῶν ὕβρεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ μετὰ τῶν παρεπομένων αὐταῖς ἐξαιρεῖται μόνη ἡ εὐγενής, ἡ μεγαλόφρων Γαλλία, ἡ πάντοτε τιμῶσα καὶ ἀγαπῶσα τὴν Ἑλλάδα, ἡ κοσμοπολίτις Γαλλία, ἥς τὸ ὄνειρον εἶναι ἡ παγκόσμιος Δημοκρατία.

..

Εἰς τὸ προσεχές διπλοῦν πάλιν φύλλον τῆς Κυριακῆς, θὰ ἔχετε τὴν συνέχειαν τοῦ Γενηθήτω φῶς, μετὰ περιεργωμάτων λεπτομερειῶν.

Ραμπαγᾶς.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΦΥΛΑΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ

Πολλὰ βεβαίως τὰ ψεκτὰ καὶ ἄτοπα συμβαίνουσιν ἐν τῷ στρατῷ, ἐὰν ᾖναι δυνατόν ν' ἀποκαλέσῃ τις στρατὸν, σῶμα ἔνοπλον καὶ καθ' ὃ ἀπεδείχθη τελευταῖον ἐν τῷ σκοπευτηρίῳ, μὴ δυνάμενον νὰ χειρισθῇ τὸ ὄπλον.

Συμπαθοῦμεν καὶ συμπονοῦμεν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν σφριγόντων καὶ εὐελπίδων νέων, οἵτινες κατατασσόμενοι πλήρεις θάρρους, φιλοπατρίας καὶ ἀνδρικών αἰσθημάτων ἀποθαρβύνονται, ἀπογοστεύονται καὶ ἀπολλύσι πᾶν ἀξιοπρεπὲς ἀνδρικὸν φρόνημα καὶ ἀπογυναικίζονται, οὕτως εἰπεῖν, ἕνεκα τοῦ στρεβλοῦ καὶ ἐν πολλοῖς ἀνεπιτυχοῦς στρατιωτικοῦ κανονισμοῦ.

Καὶ πραγματικῶς πολλαὶ τοῦ κανονισμοῦ διατάξεις εἶναι ὥς νὰ μὴ ἐγένοντο δι' ἄλλο ἢ μόνον διὰ νὰ ὑποσκάπτωσιν ἀφ' ἑνὸς τὴν ὑγίαν τοῦ στρατοῦ καὶ ὑπονομεύωσι τὴν ζωὴν ἐπὶ αὐτὴν τῶν ἀνδρῶν του, νὰ ἐξαχρειώσῃ τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ καὶ νὰ ἐξευτελίῃσιν τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ στρατιώτου καὶ κυλίωσιν εἰς τὸν βόρβορον τὸ στρατιωτικὸν ἀξίωμα, ὅπερ ἔδει νὰ τηρῇται ὑψηλὸν καὶ ἀμίαντον.

Καὶ τῷ ὄντι τι περιμένετε ὁπόταν οἱ δι' ἀπλᾶ παραπτώματα διὰ προσωπικῆς κρατήσεως ἡμερῶν τινων μέχρι μηνὸς τὸ πολὺ ὀπλίζεται καὶ ὑπαξιωματικοὶ ῥίπτονται εἰς τὰς φυλακὰς τῶν συνταγμάτων καὶ ἐν αὐτοῖς ἀντὶ τῶν κλινικοπεπασμάτων, αἵτινα χορηγοῦνται αὐτοῖς, πρὸς ὕπνον ἐν τῷ στρατῷ, τοῖς δίδεται μόνον *μία* κουβέρτα ἐν τῇ φυλακῇ, ἕνεκα δὲ τῆς τοιαύτης αἰφνιδίας μεταλλαγῆς τῆς διαίτης οἱ ἀτυχεῖς δι' ἐλαφρὰ πταίσματα τιμωρούμενοι ὀπλίζεται προικίζονται καὶ μὲ *μίαν* ἀπλὴν ἢ διπλὴν πνευμονίαν καὶ μεταφέρονται ἐκ τῆς φυλακῆς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ὅπουθεν τινὲς μὲν ἀναρρώνουσιν μετὰ μακρὰν νόσον, ἄλλοι δὲ ἐξερχόμενοι φέρουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ

σπέρματα τῆς νόσου ἐξ ἧς καὶ ἀποθνήσκουσιν ἐπὶ τέλους καὶ ἄλλοι συντόμως ὀδηγοῦνται εἰς τὸ Νεκροταφεῖον.

Φαντασθῆτε λοιπὸν διὰ πταίσμα καλοζόμενον κατὰ τοὺς Νόμους δι' ὀλιγοήμερου στερήσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας νὰ τιμωρῆται τις διὰ θανάτου ἢ δι' αἰωνίας στερήσεως τῆς υγείας του, διότι προσήλθε νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν τῷ στρατῷ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα.

Ἄλλοτερον ἄτοπον ἐστὶν ἡ ἀπαγόρευσις φωτός κατὰ τὴν νύκτα ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἐν τῇ ἀναμίζῃ ἐκεῖ συγκατακλίσσει καὶ συνενώσει σφριγόντων νέων καὶ εὐελπίδων μειράκιων ὑπὸ τὴν σκέπη, προστασίαν καὶ μυστικότητα τοῦ σκότους, ἀφίνομεν νὰ ἐννοήσῃ πᾶς τις τὰ τελούμενα ὄργια καὶ τὰ φοβερὰ τραύματα αἵτινα καταφέρονται κατὰ τῆς ἠθικῆς καὶ ἰδοὺ ἡ ἠθικὴ ἐν τῷ στρατῷ ἐκλυσίς προστατευομένη παρ' αὐτῶν τῶν στρατιωτικῶν ὀργῶν.

Τρίτον δὲ κακὸν καὶ δλέθριον διὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ στρατοῦ εἶναι ἡ ἀποστέρησις τοῦ γλισχροτάτου, τοῦ *λεγειοῦ* μισθοῦ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς φυλακίσσεως. Φαντάσθητε ἕνα ὀπλίτην ἢ ὑπαξιωματικὸν τιμωρούμενον μὲ 10 ἡμέρας κράτησιν ἐξαντλήσαντ' αὐτὸ τὸ διάστημα πᾶν ὅ,τι εἶχε ἐκ τῆς προηγουμένης μισθοδοσίας του καὶ ἐξερχόμενον ἀπένταρον ἐκ τῶν φυλακῶν.

Λάθετε ὑπ' ὅψει ὅτι θ' ἀναμένη τοῦλάχιστον ἄλλην *μίαν* δεκαήμεριαν ἕως νὰ πληρωθῇ καμμίαν ἢ δύο ψωροδραχμὰς Φαντασθῆτε τὸν κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα περιφερόμενον εἰς τὰς ὁδοὺς, χωρὶς νὰ ἔχῃ *μίαν* δεκάραρ εἰς τὸ θυλάκιόν του διὰ νὰ πῇ ἕνα καφέ καὶ ἀναγνώσῃ *μίαν* ἐφημερίδα ἢ τηρήϊς. τὴν καθαριότητα τῆς ἐνδυμασίας αὐτοῦ, φαντασθῆτε τὸν πηριφερόμενον, χάσκοντα, ἐπαιτοῦντα, ἀρπάζοντα ἐπὶ τέλους ἢ κλέπτοντα, βρώσιμόν τι, φαντασθῆτε τὸν στερούμενον κατῶν εὐτελεστερῶν ἀπολαύσεων ὧν ἀπολαύει καὶ αὐτὸς ὁ τελευταῖος ἀλήτης καὶ πλανόδιος ἐπαίτης καὶ θέλετε λάβει ἐλάχιστην ἰδέαν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ στρατοῦ. Ἀπαιτήσατε κατόπιν ἀπ' αὐτὸν τὸν ἀτυχῆ νὰ τηρήσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸ γόητρον ἐν τῷ στρατῷ.

Καὶ τί γίνεται ἡ κρατούμενη εὐτελεστάτη μισθοδοσία τοῦ τιμωρουμένου στρατιώτου ἢ ὑπαξιωματικοῦ; Περιέρχεται εἰς τὸ ἀπομαχικὸν τοῦ Στρατοῦ πρὸς αὐξήσιν τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ.

Ἄλλ' ἐρρέτω καὶ ἀπομαχικὸν ταμεῖον καὶ πᾶσα ἐξ αὐτοῦ περιθάλψῃ, ἐὰν πρόκηται τὸ φιλόανθρωπον τοῦτο καὶ ἐθνοφελὲς καθίδρυμα νὰ συντηρῆται διὰ τῶν γλισχρῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς ἀτυχήσαντος νὰ τιμωρῆθῃ στρατιώτου ἢ ὑπαξιωματικοῦ, ἐὰν ἡ ὑπαρξὶς αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐξευτελισμοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς μεταβολῆς τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ, τῶν προσπιστῶν τῆς πατρίδος, εἰς ἀξίους οἴκτου καὶ ἐλεημοσύνης ἐπαίτας!

Ἀλλὰ δὲν ἔχει βεβαίως οὕτω, διότι τὸ ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἔχει πλείστους ἄλλους πόρους σπουδαίους καὶ δὲν περιμένει ν' αὐξήσῃ τὰ κεφάλαιά του ἐκ τῆς γλισχροτάτης μισθοδοσίας τοῦ στρατιώτου, ὅστις θὰ εὖχῃ νὰ τιμωρῆθῃ.

Ἡ κουφόνοια ὅμως καὶ ἡ ἐπιπολαιότης ἀνάσσει παρ' ἡμῖν σὺν τῇ ἀσυνειδησίᾳ, τῇ βλακείᾳ καὶ τῇ περιϋβρίσει παντὸς ἱεροῦ.

Φαντασθῆτε τώρα στρατὸν καὶ καμαρώσατέ τον, φαντασθῆτε τὴν κατάστασίν του, ὅταν ἔχετε στρατιώτην φθισιδῶντα ἢ καχεκτικόν, στρατιώτην *Γαυρημόδη*, στρατιώτην ἀποστερηθέντα πάσης περὶ ἀξιοπρεπείας καὶ στρατιωτικοῦ γοήτρου ιδέας, στρατιώτην ἐπαιτοῦντα.

Αἰσθανόμεθα τὴν καρδίαν ἡμῶν αἰμάσσουσαν καὶ ἐκφέρομεν κραυγὴν ἀλγους μυχίαν ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ.

Σώσατε τὸν στρατὸν, τὸ ἔρεισμα καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς πατρίδος. Σώσατε τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ὑγίαν τοῦ στρατιώτου.

Vieux.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ.

I

Καὶ πάλιν ὁ Χαρίλαος διάλυσεν ζητᾶ
 Ὅπως ζητᾶ διάλυσιν καθαρικοῦ νὰ πάρῃ
 Ὁ ἄρρωστος. Μὰ γὰρ ὁ γὰρ πῶς ἄδικα πετᾶ
 Τὰς διαλύσεις ὁ Γκατρός κι' ἄδικως τὸν κουράρει
 Δὲν κάνουν πιὰ ἐνέργεια κι' ἀντὶς νὰ ὠφελήσῃ
 Ἐτούτῃ ἡ Διάλυσις θε νὰ τὸν διαλύσῃ.

II

Χαρήτε δημοκρατικοί! καὶ τὸν Γαβριηλίδην
 Πήρατε εἰς τὸ μέρος Σας, κι' ὀρχήνησε νὰ δίδῃ
 Τὸν τράκο εἰς τὸν Βασιλεῖα γιατί τόσο καιρὸ
 Δὲν ἔδωσε ἓνα λεπτὸ γιὰ δρόμους καὶ νερό.
 Τ' ἐνεφυσήθη φαίνεται δημοκρατίας πνεῦμα
 Ἀρ' ὅτου ἀπροσκάλεστο τὸν ἄρῃσαν στὸ γεῦμα.

III

Τρελλάθηκ' ἡ «Ἀκρόπολις» κ' ἐνὶ τὴν μιὰ πικινεύει
 Τὸν κύριον Προϋπουργόν, τὴν ἄλλη τὸν κυτπᾷ
 Κ' ἐκεῖ ποῦ τὸν δοξολογεῖ ἐκεῖ τὸν βεζιλεύει
 Καὶ ρχίνεται πῶς διχάσμα γυρεύει ἀπὸ παππᾷ
 Καὶ ὅλοι οἱ συντάκται τῆς εἰς τοῦ Δρομοκαίτη
 Νὰ μποῦνε ἀπ' τὸ Βλάσιον μέχρι τοῦ Βελλιανίτη.

Λογχείας.

ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ—ΛΕΙΨΥΔΡΙΑ—ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ

Τὸ Σάββατον καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὁ οὐρανὸς ἠνέωξε τοὺς καταρ-
 ράκτας αὐτοῦ καὶ ἔβρεχεν ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους ἐπὶ πιστοὺς καὶ
 ἀπίστους...

Υδάτων χεῖμαρροι κατέκλυσαν πᾶσαν κοιλάδα καὶ ἐπλημμύρισαν
 τὰ πεδία καὶ τὰς κοίτας τὰς ξηρὰς καὶ διψάλας...

Ἀλλ' ὦ τοῦ θαύματος! Οἱ εὐδαίμονες τοῦ Ἀστεως κάτοικοι ἐδί-
 ψων μετὰ τοιοῦτον κατακλυσμὸν καὶ ἑσπεροῦντο ἐντελῶς ὕδατος...

Φαντασθῆτε, οἱ ἀπανταχοῦ τῆς ὑψηλοῦ θνητοί, ὁ Οὐρανὸς νὰ κατα-
 πέμπῃ ὑμῖν χεῖμαρρους ὕδατος καὶ ὑμεῖς νὰ διψᾶτε ὑφιστάμενοι νέαν
 Ταντάλειον βᾶσανον!..

Πῶς κατορθοῦται τοῦτο: Βεβαίως ἀπορεῖτε καὶ ἐξίστασθε οἱ μὴ
 ἀξιοθύντες ὑπὸ τῆς Μοίρας νὰ κατοικήτε τῇ νέαν τῆς Παλλάδος
 πόλιν.

Κατορθοῦται ὁμοῦ τὸ θαῦμα τοῦτο ὅταν ἐπιτύχητε δῆμαρχον, τὸ
 πρωτίστου τῶν δημάρχων, τὸν ὅσῃ ἐπιδέξιοι σχινοδάτην τοσοῦτω
 καὶ θαυμαστοποῖν Φιλήμονα...

Ὁπου πατήσῃ τὸ πόδι τοῦ, κατὰ τὴν παροιμίαν, κι' αὐτὴ
 ἡ θάλασσα στερεύει.

Εἶναι τὸ φάσμα τῆς ξηρασίας, οὕτως εἰπεῖν, ἡ γηγενὴς
 τῆς λεπτογέω Ἀττικῆς θεότης, τοῦ κονιορτοῦ ἡ ἐνσάρκωσις, ἡ προσω-
 ποποίησης.

Γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ κονιορτοῦ.

Ἐν αὐτῷ ζῶν καὶ ἀναπτυσσόμενον...

Ἐνα ἔτος ἀκόμη νὰ τὸν ἔχῃτε καὶ νὰ τὸν χαίρεσθε δῆμαρχόν σας
 καὶ ὅα ἰδῇτε, ὅ' ἀπολαύσετε τὰς Ἀθήνας Σας τελείαν Σαχάραν καὶ
 ἄνευ δάσεων...

Ἀφοῦ ἡ πόλις ἔπασα ἐδίψα τὴν ἐπιούσαν τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐννοεῖ-
 ται ὅτι οἱ ἀτυχεῖς φυλακισμένοι ὑπερτετρακάσιοι τὸν ἀριθμὸν ἐλύσσα-
 ξαν αὐτόχρομα.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς αἱ βρύσεις τῶν φυλακῶν ἦσαν
 κατάξηροι, ξηρότεροι καὶ αὐτῶν τῶν περὶ ξηρασίας ἰδεῶν τοῦ Δημάρ-
 χου μας...

Ἐν τῇ πέφυγι τῶν ὑποδίκων οἱ διψαλέοι φυλακισμένοι ἀνερχή-
 θησαν περὶ τὴν δεξαμενὴν τῆς βρύσεως, ἵνα προσπαθῶσιν ν' ἀντλή-
 σωσιν ὀλίγον βορβορώδες ὕδωρ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς δεξαμενῆς...

Ἀλλ' ὁ σκοπὸς τῆς ἐσωτερικῆς αὐλῆς:

— Κάτω, κάτω, κραυγάζει πρὸς αὐτοὺς... Δὲν ἔχω τὴν ἄδεια νὰ
 σὰς ἀφήσω ν' ἀναβῇτε εἰς τὴν βρύσιν διὰ νὰ πάρετε νερό!!!

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ μασκαράτζικος, ὁ σχινοδάτης, ὁ
 κατὰ τὴν «Χώραν» κουροπαλάτης καὶ σφυρογχοῦ κωλάριος
 ὁ αὐλικὸς θεράπων καὶ τοιοῦτος θεράπων ὥστε οὐτε
 εἰς τὸ γεῦμα τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδμεβούργου μόνος ἐξ ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς
 Ἀκροπόλεως ἐστιασθέντων δὲν προσεβλήθη. λαβὼν ράπισμα οὕτω
 ἀντάξιον τῆς χαμπερίας τοῦ ἐπὶ τῆς ἀναιδοῦς παριᾶς του, — ὁ
 Χαμαιλέων Φιλήμων, λέγομεν, ἐκ τῆς ὕλης διὰ βοῆς ἔκπρω-
 τος τοῦ δημάρχου ἀξιωματικὸς ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Δὲν γνωρίζετε τί λύσσα γιὰ νερό ἐτράβηξαν οἱ δυστυχεῖς
 φυλακισμένοι καθ' ὅλον τὸ θέρος.

Καὶ βλασφημοῦν τὴν ὥρα καὶ τὴν στιγμήν ποῦ ἐξελέγετο δῆμαρχος
 διὰ νὰ κυβερνήσῃ ὁλόκληρον πόλιν ζώντων ὁ ἄνθρωπος τῶν λό-
 γων, ὁ ρήτωρ τῶν νεκρῶν.

Κάτω λοιπὸν ὁ νεκροπομπὸς δῆμαρχος!...

(1)

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

(1)

ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΗ

Ὁ Κόντος συνέγραψε Γραμματικὴν, ὁ Ἀρεταῖος Χει-
 ρουργικὴν, ὁ Ὀρφανίδης Βοταρικὴν, ὁ Καρατζᾶς Δικαστι-
 κὴν, μυρῖοι δὲ ἄλλοι σοφοὶ καὶ κλασικοὶ ἐπιστήμονες τῆς
 νεωτέρας Ἑλλάδος διὰ τῶν ἐνδόξων ἔργων τῶν ἐκδόμη-
 σαν καὶ ἐπλούτισαν τὴν πτωχὴν μας φιλολογοῦσαν. Ἴνα τί
 λοιπὸν καὶ ἐγὼ μὴ ἐκδόσω τὴν Χαρτοπαικτικὴν; Μήπως
 τὰ πομπώδη καὶ σοβαρὰ τούτων συνθέματα θὰ παράσχω-
 σι μεγαλειότεραν πνευματικὴν καὶ πραγματικὴν ὠφέλειαν
 τῆς εὐτελοῦς μου πραγματείας; Μήπως οἱ μεγάλοι καὶ
 ἔξοχοι διδάσκαλοι, οἱ λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτε συνθέτα τὰ
 συγγράμματά των, οὐχὶ τὸ πολὺ τιμῶν αὐτῶν βεβαίως, ἀλλὰ
 τὸ συμφέρον τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν ἀτόμων, δὲν θὰ ἀρε-
 χθῶσιν ἐμὲ τὸν ἀφανῆ σκώληκα νὰ τιτλοφορήσω τὸ ἐμὸν
 διὰ λίξεως ὁμοιοκαταληκτοῦσης μὲ τοὺς τίτλους τῶν σοφῶν
 ἔργων των; Οἱ διδάσμοι ἡμῶν ἐπιστήμονες, ποιηταί, δρα-
 ματικοὶ καὶ λοιποὶ συγγραφεῖς οὐδέποτε ρίπτουν βλέμμα

εἰς ὅ, τι ἡμεῖς οἱ μὴ διδάσκαλοι, ἐθνικοὶ ποιηταί ἢ πρόφην
 τμηματάρχαι γράφομεν.

Ἐντεθεὶς οὐδόλως φοβοῦμαι μὴ οἱ κύριοι οἱ τοῖ με ἀπο-
 ρίσουν ἢ ζητήσουν τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν τοῦ ἐρ-
 γάτου τοῦ αἰσχροῦ τούτου καὶ κακοῦ βιβλίου,
 ὡς θὰ ἐλέγετο, ἀν' ἀνῆκον εἰς τὴν χορείαν των. Ἀλλ' οὐτε
 ἀπειλίζομαι καὶ ἐκ τῆς ἰδέας, ὅτι οὐδόλως θὰ ἐπαιρεθῶ
 καὶ οὐδὲ μνηία θὰ γέλῃ ἐμοῦ ὑπὸ τῶν ἄλλων δημοσιογρά-
 φων, ἐπειδὴ δὲν εἰμαι τοιοῦτος καὶ ἐντεθεὶς δὲν ὑπάγο-
 μαι εἰς τὰς συνδικτικὰς τῆς ἡμερομηνίας.

Συνέγραψα τὴν Χαρτοπαικτικὴν, διότι οὕτως ἠθέλησα
 καὶ θὰ τὴν φέρω εἰς φῶς, διότι αὐτὸ πάλιν ἐπιθυμῶ. Εἰς
 τὸ τέλος ψάξετε νὰ μ' εὑρετε ὅσοι με θεωρεῖτε ἀσεβῆ καὶ
 θρασὺν, ἅ τε τοιμῶντα νὰ πραγματοποιηθῇ τὴν συστημα-
 τοποίησιν μιᾶς κοινωρικῆς κακίας διὰ νὰ με ἐλέγξουν· μὴ
 ἀγοράσετε δὲ οἱ ἀδιαφοροῦντες τὸ πόνημά μου.

Πρὸς σᾶς, ὦ ἀγαπητοὶ τῶν λεσχῶν καὶ καφετειῶν θα-
 μῶνες, πρὸς σᾶς, ὦ ἐνδοξοὶ καὶ ἱπποτικοὶ τῆς πρέφας καὶ
 τοῦ πικέτου ἀθληταί, ἀπευθύνομαι καὶ ὑμῶν τὴν εὐμενὴ ὑ-
 ποστήριξιν εὐελπίς ἀναμένω. Ὑμεῖς οἱ εἰς τὸ πείσμα ὅλων
 τῶν ἠθικολόγων καὶ ἱεροκλήρων μετ' ἀμειώτου ζήσεως τη-
 ροῦντες τὸ ἱερὸν πῦρ τῆς χαρτοπαιξίας, εἰμαι βεβαιότατος
 εὐχαρίστως θέλετε ἀποδεχθῇ τὴν ἐκδοσιν τοῦ χαρτοπαικτι-
 κοῦ κώδικος.

Ἀθηναῖοι, ἐνθυμηθῆτε... τὸ λῆξαν θέρος καὶ μὴ ἀναμένετε τὸ ἐρχόμενον ἵνα καταρρίψετε κακὴν κακῶς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Δήμου ἀνθρώπων μινόμενον, ἀδυνατοῦντα καὶ ἑαυτὸν ἐτι νὰ κυβερνήσῃ, πολλῶν δὲ μᾶλλον τὰς ἐκατὸν χιλιάδας κατοίκων τοῦ Ἀστεος....

Σπεύσατε ν' ἀπαλλαγῆτε αὐτοῦ ὡς τάχιον καὶ σωθῆτε καθόσον τὸ ἐρχόμενον θέρος ὃ ἀναγκασθῆτε ἀλευρωμένοι ἐν τῇ κονιορτῇ ὡς βακαλαοὶ ἐπὶ ἀπεράντου τηγάνου εἰς ὃ θὰ μεταβληθῇ ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν πυρακτούμενη ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ μεσημβρινοῦ μας ἡλίου καὶ στερουμένη καὶ σταγόνας ὕδατος διὰ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Δημάρχου Σας...

Σπεύσατε νὰ κατακρημνίσετε τὸν ποταπὸν αὐλοκόλακα πρὶν ἢ πωλῆσῃ ὁλόκληρον τὸν Δῆμον, πρὶν ἢ ἐξαντλήσῃ καὶ τὸν τελευταῖον ὄβολον τῶν ἰδρώτων Σας θύων τῷ εἰδώλῳ του.

420,000 δραχμαὶ ἐστοίχισαν αἱ δημοτικαὶ ἐορταὶ καὶ τὰ γεύματα ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι ἐνῷ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐψηφίσατο 30,000 μόνον πρὸς τοῦτο.

Ἄλλ' ἄς ἴδωμεν ποῦ θὰ εὕρῃ τὰς ἐλλειπούσας 90,000 δραχμῶν... Οὐδαμοῦ βεβαίως!...

Καὶ τότε συλλάβετε ἐκ τοῦ ὧτος τὸν ἀσυνείδητον διασπαστὴν τοῦ δημοτικοῦ χρήματος καὶ κατακρημνίσατε ἀπὸ τῆς δημορχικῆς ἑδρας ἐντὸς τοῦ κονιορτοῦ τῶν ὁδῶν του.

Πέμψατέ τον νὰ ψωμισθῇ εἰς τὰ μαγειρεῖα τῆς Αὐλῆς μεταξὺ τῶν σεισοπυγούντων ἀνακτορικῶν κυνῶν...

Ἐκεῖθεν πετρωθεὶς νεοσσὸς ἐτι ἀνεπέαξε τὸ κρῶζον ἀπαίσιον ὄρνειον. Ἐκεῖθεν ἡ προέλευσίς του. Ἐκεῖ τὸ στοιχεῖον του. Ἐκεῖ καὶ τὸ τέλος...

Vieux.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

(δυσχερὲς αἱ ἐντυπώσεις, σὺν φρεσὶ).

II

Τὰ ρούχα καὶ ὄχι τὴν ψυχὴν! — ὁ Φραγγοφορεμένος ἐπαρχιώτης, — ὁ κ. Παντιᾶς, — ἡ πινακοθήκη καὶ ὁ Timouson, — ἡ γνώμη μας καὶ τὸ κυλικεῖον. — αἱ μηχαναὶ καὶ ὁ κ. Πονηρόπουλος — ὁ κ. Σπανδωνῆς καὶ τὸ Σωτήριον.

Ἐξακολουθοῦμεν καὶ σήμερον περιγράφοντες τὰς πρώτας ἐντυπώσεις ἃς ἀποκομίζει τις ἐπισκεπτόμενος τὴν ἐκθεσιν, ἀκολουθοῦντες καὶ κατὰ τοῦτο τὰς ἐξείς τῆς κοινωνίας μας. Καὶ

Πόσοι ἄδελφοι καὶ ἀρχάριοι — ἀνευ χρυσώσεως ἢ ἀργυρώσεως ὁλοκληρῶν δεσμιδῶν παιγνιοχάρτων πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἐπιστήμης, ὡς ἡδὴ συμβαίνει — ἰάχιστα θὰ τελειοποιηθῶσι! Πόσοι ἔριδες, διαπληκτισμοὶ, κουμπουριάζματα καὶ ξεκουλισμοὶ θέλουσι προληφθῇ διὰ τῆς χρήσεως τοῦ περὶ οὗ πρόκειται! Εἶναι, βλέπετε, ἡ χαρτοπαιξία ἐκ τοῦ εἶδους ἐκείνου τῶν διασκεδάσεων, αἵτινες πρὸς τοὺς ἄλλους ἐπάγονται καὶ κίνδυνον ἐνίοτε θλάσεως τοῦ κρανίου ἢ ἐκλειάνσεως τῆς γαστέρος. Ἐγὼ τοῦλάχιστον ὁμολογῶ, ὅτι οὐχ' ἀπαξ καὶ ἥρισα καὶ πῶξ καὶ λάξ μετὰ συμπαικτέρων ἐχχιρετίσθην.

Ἐν τοιαύτῃ οὖν περιπτώσει δὲν εἶναι λυσιτελειότερα καὶ ὠφελιμώτερα ὑπὸ κοινωνικῇ ἐποφῇ πασῶν τῶν γραμματικῶν καὶ βοτανικῶν ἢ ἡμετέρα Χαρτοπαικτικῇ; Τοῦλάχιστον, ἂν μὴ τί ἄλλο, θὰ ἔχῃ τὸ πλεονέκτημα ἀναγινώσκοντες νὰ προκαλῇ ὀλιγωτέραν ἀρίαν καὶ ὑπνηλότητα.

Ἐπειτα, κύριοι μου, τὸ χαρτοπαιγνίον, τὸ γνωστὸν τοῦτο ἐφεύρημα τῶν ἐπίσης εὐρετῶν τῆς ἀλγέβρας καὶ τῶν πλείστων μαθηματικῶν ἐπιστημῶν, τῶν Ἀράβων τοῦ μεσαιῶνος, δὲν εἶναι μονότονος τις καὶ ἀνούσιος διασκέδασις, ὡς τὸ κρίνεται τῶν Ἀγγλων, τὸ τάξις τῶν ἀνατολικῶν καὶ τὰ ἐκασταχοῦ τοπικὰ παιγνίδια· ἀλλ' οὐδὲ καὶ τὴν ἀρχὴν του ἔχει εἰς ἰδέαν ἰδιοτελείας καὶ βιοπορι-

ἀληθῶς, εἰς τί θὰ προσέξετε πλείοτερον καὶ τί θὰ ἐξετάσετε κατὰ πρῶτον λεπτομερῶς εἰς ἕνα κύριον ὃν φίλος σᾶς συνιστᾷ αἴφνης καθ' ὁδόν; Βεβαίως ἡ πρώτη φροντίς σας εἶναι νὰ ἐξετάσετε καλὰ — ἂν ἔχετε δὲ τὸ εὐτύχημα νὰ φέρετε καὶ *monocle*, ἀκόμη καλλίτερα — τὴν ἐνδυμασίαν αὐτοῦ τοῦ κυρίου, τὸ ἐξωτερικόν του ἐν γένει ἢ διαγωγὴν του, τὸ παρελθόν του, ὁ χαρακτήρ του... Ἀἱ, αὐτὰ, κύριε, εἶναι δευτέρου λόγου ἀξία καὶ τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς δὲν μᾶς πολυενδιαφέρουν. Ἀρκεῖ μόνον νὰ φορῇ λουστρίνι καὶ ἡ ἐνδυμασία του νὰ μὴ φέρῃ ἐπ' αὐτῆς τρανὰ καὶ τραχικὰ πειστήρια τοῦ *tempora mutantur*, καὶ εὐθὺς ἐν χαριέστατον μειδίαμα ἐπανθῇ ἐπὶ τῶν χειλέων σου καὶ ὁ βραχίον σου οἰκειότατα συμπλέκεται μὲ τὸν ἰδικόν του· ἐνῷ ἄλλως; ἐν ξηρότατον φεῦ! χαίρω πολὺ καὶ καθέννας ἐξακολουθεῖ τὴν κουβέντα του!

Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὁ πολιτισμὸς, κύριοι, καὶ αὐτὸ ἀκολουθεῖμεν καὶ ἡμεῖς. Δὲν αἰσθάνομεθα καρμύιν ἐπιθυμίαν νὰ καινοτομήσωμεν καὶ τοῦτο διότι, μετὰ τὴν μεγαλειότητα... νουάγια τοῦ κ. Τρικούπη, πολὺ μᾶς τρομάζει ὁ τίτλος τοῦ ἀναμορφωτοῦ.

* *

Ἡ ἐκθεσίς μας ἔχει ρούχα λαμπρὰ, ἔχει ψυχὴν καὶ χαρακτῆρα ἀκόμη λαμπρότερον· τὸ παρελθόν της — ὡς διατείνονται μερικοὶ κακόδοιοι — εἶναι ὀλίγον σκοτεινὸν καὶ ὁ τίτλος **Ζάππειον** — ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας πάντοτε τοὺς ἰδίους κακοδόλους — ἡδύνατο νὰ προσαρμολογῇ ἐπιτυχῶς ἐπὶ πολλῶν ιδιωτικῶν μεγάρων, ἀλλὰ δὲν πειράζει. Αὐτὰ εἶναι τιποτένια πράγματα. Τὰ σκοτεινὰ της μέρῃ ἐφωτισθησαν τώρα ὑπὸ ἀπλῆτος ἡλεκτρικοῦ φωτός καὶ ὅλα ἐλησμονήθησαν!

Τὸ σπουδαιότερον εἶν' αὐτό:

Εἴπομεν ὅτι ἡ ἐκθεσίς ἔχει ρούχα λαμπρὰ, πλούσια, ὀλοκαίνουρη. Τί τὰ θέλετε ὅμως· οἱ κύριοι, οἱ ἐπιφορτισθέντες νὰ τῆς φορέσουν αὐτὰ, τὰ κατέρρεον τόσω ἀσχημα, ἥσαν τόσω ἀτζαμηθες ὥστε κατῳρίωνται νὰ μᾶς τὴν παρουσιάσουν ὡς ἐπαρχιώτην, ὅστις ἀποφασίζει νὰ πετάξῃ τὴν φουστανέλλα καὶ νὰ μεταμορφωθῇ εἰς τέλειον Εὐρωπαῖον. Θὰ τὸ κατορθώσῃ ποτέ; Ἄς ἐξετάσωμεν ἐκλέγει τὸ ἀκριβώτερον καὶ τὸ περὶ λουσόζο ὕψασμα· παραγγέλλει καὶ τοῦ τὸ κόπτουν κατὰ τὸ τελευταῖον ριγούριν· τὰ ὑποδήματά του τὰ παραγγέλλει

μοῦ. Ἄν ἐνίοτε ἐκπύτῃ καὶ καθίσταται ὄργανον τοιοῦτων σκοπῶν, οὐδὲν τῆς ἀξίας του ἀπόλλυσιν, ὡς ἐπίσης τὸ κρίνεται δὲν ἐβλάβη, ἐπειδὴ ἐπιτηδεύει σχοινοβάται, ἐπωφεληθέντες τῶν σωματικῶν των πλεονεκτημάτων, ἡλάφρωσαν τὰ θυλάκια πολλῶν ρζέντελμαν.

Διὰ τοῦ χαρτοπαιγνίου ἐπιδιώκεται καὶ κατορθοῦται ἡ ἀνάπτυξις τῶν διαροητικῶν δυνάμεων, ἐνῷ τὸ κρίνεται δὲν καθιστᾷ ἢ ἐπιτηδεύει τὸ πολὺ ἀλματίας τοὺς παίκτας του. Τίς δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι πρὸς βαθεῖαν καταρόσιν καὶ ἐπιστημονικὴν διεξαγωγὴν τοῦ **πικέττου** ἀπαιτοῦνται ὑπολογισμοὶ πιθανοτήτων μαθηματικώτατοι, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἡ χρήσις αὐτῶν τῶν λογαριθμῶν;

Εἶναι ἀξίον λοιπὸν κακῆς φήμης τὸ χαρτοπαιγνίον, ἐνῷ τοιοῦτον σκοπὸν ἔχει καὶ τοσοῦτον συντελεῖ εἰς τὴν πνευματικὴν τοῦ ἀνθρώπου διάπλασιν; Ἄς ἐκλείψῃ ἡ αἰσχροκέρδεια, ἡ ἔρις, τὸ ὑπερβάλλον, καὶ τότε θέλει καταδειχθῇ ἢ ἐκ τῆς χαρτοπαιξίας τέρψις καὶ ὠφέλεια.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἡ σὺνταξις βιβλίου ὑπὸ τὸν προμηθεύοντα τίτλον, ἐν ᾧ θὰ περικυβανταῖται ἅπ' ἐνὸς ἢ περιγραφῇ ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἄλλοις ἐν χρήσει παιγνίω καὶ ἐξ ἄλλου μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας οἱ τούτων νόμοι καὶ κανόνες.

(Ἐπεταὶ συνέχεια).

Καρρῶ.

εἰς τοῦ Βιδάλη καὶ τὸν πῖλόν του εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Λευκαδίτου· ὅλα πλούσια, ὅλα διαλεκτά. Τοῦ τὰ φέρουν, τὰ φορεῖ κ' ἐξέρχεται ποζάτος ποζάτος εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου. Κυττάξατέ τον ὅμως προσεκτικῶς. Δὲν νομίζετε ὅτι ὁ κακοδεμένος λαίμοδετός του, ὁ στραβοφορεμένος πῖλός του καὶ τὸ συνεσταλμένον ἢ ἄγαν τολμηρὸν βάδισμά του σὰς φωνάζει ὅτι τὸ *ευρωπαϊκὸν καλοῦπι* δὲν ἦτο κατάλληλον γιὰ νὰ *χυθῇ* σ' αὐτὸ τὸ ἐπαρχιώτικον κορμί;

Ἔχομεν τὴν ἀδυναμίαν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ εἰκὼν μας εἶνε ἐπιτυχὴς καὶ ἡ ἐκθεσίς μας εἶνε, οὔτε λίγο οὔτε πολὺ, **Ἐπαρχιώτης Φραγγοφορεμένος!**

***

Λαμβάνομεν ὡς παράδειγμα τὴν πινακοθήκην. Γι' αὐτὸ τὸ τμήμα εἰχομεν πλειοτέρας ἀξιώσεις καὶ διότι ἐκεῖ θὰ ἐφαίνετο ἡ ἱκανότης καὶ ἡ καλαισθησία τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον διότι εἰς τὴν διακόσμειν αὐτοῦ ἐπεστάτησεν ὁ κ. Παντιᾶς Ράλλας ὅστις πολλὰ εἶδεν ἄστρα καὶ πολλὰς ἐκθέσεις περιεργάσθη καὶ ἐμελέτησεν, ἴσα ἴσα δὲ διὰ τοῦτο ἀνεκνήρυχθη ἁποφώνως ὑπὸ τοῦ τύπου ὁ καταλληλότερος ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τοιαύτην λεπτὴν ἐργασίαν καὶ ἀφθονον λιθωνωτὸν ἡσθάνθη ἀνεργόμενον ὑπὸ τὴν ρίνα του διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας του.

Ἡμεῖς—τί νὰ σὰς 'ποῦμε!—μὴ ἔχοντες εὐτυχῶς κανένα λόγον νὰ κολακεύωμεν τὸν κ. Παντιᾶ σὰς ὁμολογοῦμεν εἰλικρινῶς ὅτι ἐξεληθόντες ἐκ τοῦ τμήματος τῶν *καλῶν τεχνῶν* ἠναγκάσθημεν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ φρικῶδες λογοπαίγνιον ἀπαισίου τινὸς καλαμπουριστοῦ: **Οὐ Παντιᾶ πλεὺν εἰς Κόρινθον!**

***

Αἱ εἰκόνες ὅπως *φατοῦρ*, ὅπως ἐκτιμηθούν, ἀπαιτοῦν τὸν κατάλληλον φωτισμόν, ἀπαιτοῦν τὴν κατάλληλον τοποθέτησιν. Θέλουν, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, *ἀέρα*. Αὐτὸν τὸν *ἀέρα* θὰ τὸν δώσῃ εἰς αὐτὰς ἄνθρωπος τεχνίτης καὶ ὄχι ὁ τυγών. Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἡ δημοσιογραφία *ἀνεκάλυψαν* ὡς τοιοῦτον τὸν κ. Παντιᾶ, καὶ ἡμεῖς οἱ πτωχοὶ θνητοὶ κλίνομεν τὴν κεφαλὴν... χωρὶς νὰ κλείσωμεν ὅμως καὶ τὸ στόμα!

Ἐπισκεφθῆτε τὴν πινακοθήκην καὶ θὰ μᾶς δικαιώσετε. Καμμία τάξις, καμμία προσοχὴ εἰς τὴν τοποθέτησιν. Μερικαὶ εἰκόνες εἶνε τόσῳ χαμηλὰ τοποθετημέναι ὥστε ἀναγκάζεται κανεὶς νὰ γονατίσῃ ὅπως τὰς περιεργασθῇ, μερικαὶ δὲ ἐξ ἐναντίας τόσῳ ὑψηλὰ ὥστε καὶ ὁ μακαρίτης **Τσακίζογλους** θὰ ἠναγκάζεται νὰ ὑψωθῇ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ποδῶν του ἂν ἤθελε νὰ ρίψῃ μὴ ματιὰ καὶ σ' αὐταῖς!

Παραλείπομεν τώρα ὅτι μερικαὶ ἔχουν τεθῇ εἰς τοιαύτην ἀκατάλληλον καὶ οἰκτρὰν θέσιν ὥστε προτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ... μὴ ἐξ—ετίθεντο καθόλου, παραλείπομεν τόσα ἄλλα καὶ ἀνερχόμεθα εἰς τὴν ἄνω αἴθουσαν τὴν χρησιμεύουσαν ὡς συμπλήρωμα τῆς πινακοθήκης. Αἱ ἐδῶ πλέον δὲν ἔχομεν τί νὰ 'ποῦμε! Σὰς ὁδηγοῦμεν μόνον εἰς δύο στενοὺς διαδρόμους καὶ σὰς ἀφίνομεν ἐκεῖ μέσα... νὰ παίζετε τὴν τυρολομύγα! Ἐκεῖ μέσα εἶνε φυλακισμένα καὶ τὰ ἀμυδροτάτης φωτεινῆς ἀκτίνος ἐστερημένα ἔργα τῶν παριῶν καλλιτεχνῶν.

Καὶ μία ἀλήθεια.—Ἄν ριφοκινδυνεύσῃ κανεὶς—δὲν λέγομεν ἐπισκέπτης διότι κανεὶς δὲν ἔχει τόσον ἡρωϊσμόν καὶ αὐταπάρνησιν!—καλλιτέχνης καὶ εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἐρεβώδες αὐτὸ ἄντρον γιὰ νὰ *καμαρώσῃ* ὀλίγον τὸ ἔργον του δὲν ἀρκεῖ ὅτι δὲν θὰ 'δῇ τίποτε, ἀλλὰ θὰ ἐξέλθῃ περιδεὴς φέρων καὶ κανὲν *κάταγμα* ὡς *souvenir* τῆς ἀπερισκεψίας του.

Ποῦ εἶσαι, ὦ ἀμίμητε Timeson ν' ἀνακράξης τὸ κλασσικόν σου ἐκεῖνο: **Γνώφος καὶ ζόφος, σκότος καὶ ἔρεβος, ἀπελπισία καὶ ἀπογοήτευσις!**

***

Ἄν καὶ δὲν ἔσχομεν ποτὲ τὸ εὐτύχημα νὰ ἐπισκεφθῶμεν

καὶ καμμίαν ξένην ἐκθεσιν, ὡς τὰ ἀξιοτίμα καὶ *πεφωτισμένη*.—ὑπὸ τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός· νὰ ἐννοοῦμεθα!—μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, οὐχ' ἦτον λαμβάνομεν τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλλωμεν εὐσεβᾶτως εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κυρίου Παντιᾶ καὶ τὴν ταπεινὴν μας γνώμην.

Ἦτο ἀπαραίτητον νὰ στριμωγοῦν ὅλαι αἱ εἰκόνες εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, Δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον ν' ἀνῃρτῶντο εἰς τοὺς τοίχους τῶν διαφόρων αἰθουσῶν; ἢ ἂν τοῦτο σὰς φαίνεται ἀκατάλληλον, διατὶ νὰ μὴ χρησιμοποιοιθῇ τὸ ἐπάνω πάτωμα ὡς *κυλικεζόν* καὶ νὰ μείνῃ ἡ εὐρύχωρος αἴθουσα, ἣν κατέχει τοῦτο, ὡς παράρτημα τῆς πινακοθήκης;

Ἢ, ἂν δὲν σὰς φαίνεται καλὸν καὶ λογικὸν κανὲν ἄπ' αὐτὰ, διατὶ, ἀφοῦ ἐξωδεδύθησαν τόσα καὶ τόσα, νὰ μὴ τοποθετήσῃτε καὶ ἀπὸ μιὰ κανδήλα, ἔστω καὶ μὲ λάδι, εἰς τοὺς δύο σκοτεινοὺς διαδρόμους τοῦ ἄνω πατώματος, ἂν ὄχι γιὰ τίποτε ἄλλο, τοῦλάχιστον ὅπως χρησιμεύσουν ὡς νεκρικοὶ φανοὶ τῶν ἐν τῷ σκοτεινῷ ἐκείνῳ τάφῳ τεθαμμένων καλλιτεχνῶν; Ἄσεδεῖς!

Αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη μας, ἥτις καὶ ἂν ἀπορριφθῇ ἔχομεν ὑπὲρ ἡμῶν τὴν *ελαφρυντικὴν περίπτωσιν* ὅτι ἡ πρώτη ἐκθεσίς ἦν βλέπομεν εἰς τὴν ζωὴν μας εἶνε ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Παντιᾶ καταρτιθεῖσα.

***

Καὶ μὴ νομίζετε ὅτι ἡ Πινακοθήκη μόνον παρουσιάζει αὐτὴν τὴν ἀκαταστασίαν. Ὅλα σχεδὸν εἶνε στενοχωρημένα, ὅλα *κακοροζίζικα*· κατὶ ὥραῖα χειροτεχνήματα εἶνε καταδικασμένα τὰ φτωχὰ νὰ μένωσι φυλακισμένα ἀπὸ πίσω ἀπὸ κατὶ ντουλάπια· ἄλλα πάλι εἶνε στιβαγμένα τὸ ἐν ἁπάνω στὸ ἄλλο. Χῶρος ὑπῆρχεν ὀρεκτός· ὀλίγον μεθοδικωτέρα ἢ τοποθέτησις καὶ θὰ 'πῆγαιναν καλὰ. Ἐπειτα ἦτο ἀνάγκη τάχα αἱ μηχαναὶ τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός νὰ εἶναι ἐντὸς τοῦ κτιρίου καὶ νὰ κατέχουν τόσον χρησιμώτατον χῶρον; Δύσκολον ἦτο νὰ κατασκευασθῇ δι' αὐτὰς κανὲν ξύλινον παράπηγμα παραπλευρῶς τῆς βορεινῆς ἐξόδου;

Ἄμ' ἡ συλλογὴ τοῦ κ. Πονηροπούλου;—Καὶ ὁμιλοῦμεν μόνον διὰ τὴν ἐθνολογικὴν συλλογὴν, ὄχι δὲ καὶ διὰ τὰς λοιπὰς, χρησιμωτάτας καὶ ἀξιεπαίνους ἄλλως τε συλλογὰς τοῦ κ. Πονηροπούλου.—Ἄλλο πάλι αὐτό! Τί ἤθελαν ἐκεῖ μέσα τὰ τόξα καὶ τὰ κρεββάτια τῶν ἀγρίων τῆς Πολυνησίας, ὁ τεταρخیμενος κροκόδειλος καὶ τὰ παρόμοια, καταλαμβάνοντα ἄσκόπως τόσον χῶρον; Ἀδικαιολόγητα καὶ αὐτὰ ἐκτὸς μόνον ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ σεβ. ἐπιτροπὴ ἐχαρακτήρισε τὴν *συλλογὴν* τούτων—ἐπειδὴ ὁ συλλογεὺς εἶναι Ἕλληνας—ὡς προϊόν **Ἡρώχ' ἡρίου βιομηχανίας**.

Ὁ κ. Πονηρόπουλος μετ' ὅλων αὐτῶν ἔχει *ἐκθέσει* καὶ τὴν εἰκόνα του ἐν χρυσῷ πλασιῶφ στολισμένην μὲ καμμυρὰ εἰκοσαριχ καὶ πλέον παράσημα. Σημειοῦμεν τὸ τελευταῖον μόνον ὅπως ἀναφέρωμεν ἕνα χαριέστατον διάλογον ὃν ἐφαρעύσαμεν περιεργαζόμενοι τὴν συλλογὴν τοῦ κ. Πονηροπούλου.

—Καλέ, τ' εἶνε τοῦτα;

—Ὅπλα καὶ πράγματα τῶν ἀνθρωποράγων ποῦ διαβάσαμε στὸν *Ροβινσῶνα*...

—Ἀρὴ αὐτὸς μὲ τὰ παράσημα τὰ πολλὰ, ποῖός εἶνε;

—Ὁ Ροβινσῶν τους!

—Μπᾶ!

Φκίνεται ὅτι οἱ συνδιαλεγόμενοι ἦσαν ἐπαρχιωταί.

Καὶ ἄλλον πάλιν ἤκούσαμεν ἱστάμενον πρὸ τῆς εἰκόνος περιλυπὸν ν' ἀνακράξῃ:

—Θεὸς χωρέσει σου, καὶ μένη Ὁθωνίστρα!

Γιατί;

***

Τοιαύτη ἐν ἀτελεῖ σκιαγραφία ἡ ἐκθεσίς ὑπὸ γενικὴν ἐποψιν. Εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς θὰ ρίψωμεν ἐν βλέμμα καὶ ἐπὶ τῶν ἐκθεμάτων. Θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃτε ὅμως ἀκόμη μίαν παρατήρησιν καὶ τελειόνομεν.

Είχε γραφῇ εἰς τὰς ἐφημερίδας μετ' ἐπαίνων ὅτι ὁ κ. Παν-
τῆας ἀπεράσισε νὰ θέσῃ ἐν τῷ τμήματι τῶν *καλῶν τεχνῶν*
καταλόγους τῆς *Ἑστίας* ὅπως βλέπωσιν οἱ ἐπισκέπται τὰ
δνόματα τῶν ἐκθετῶν, ποῖα εἰκὼν ἐπωλήθη καὶ τόσα ἄλλα.
Τοιούτους καταλόγους ἡμεῖς δὸν κατωρθώσαμεν νὰ ἴδωμεν· ὁ
κύριος φαίνεται ὅτι ἀπλὴν ἰδέαν ἐξέφρασεν, ὁ δὲ κ. Σπανδω-
νῆς—ὁ διημερεύων καὶ διανυκτερεύων ἐν τῇ ἐκθέσει κ' ἔχων
τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον *παρὰ τῆς κυβερνήσεως* τοῦ ἀνα-
γορεύειν *μεγάλους ἀνδρας*—ἐσπευσε νὰ μεταδώσῃ τὴν ἰδέαν
ὡς *τετελειωμένον γεγονός*, χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος ἔπειτα νὰ
τὴν διαψεύσῃ!

Συμπέρασμα.—Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκαμε πολλὰ *φάλισκα*· ἀπὸ
τὸ οἰκτρὸν δὲ ναυαγίον τῆς δὲν δύναται νὰ τὴν σώσῃ οὔτε τὸ
Σωτήριον, νέος τίτλος ὃν ἐφιλοτιμήθη νὰ δώσῃ εἰς τὸ ὑπ'
ἀριθμὸν 000 σαλόνι!

Δὲν ἀμφισβάλουμεν ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ *Σωτήριον* θὰ ἔχῃ τὴν
μύτην τοῦ καὶ ὁ κ. Κόντος!

***

— Γιὰ ποῦ;

— Γιὰ τὸ *Σωτήριον*!

— Πᾶμε 'ς τὸ σκοπευτήριον;

— Οὐφ' βαριέμαι· εἴντε μὲ τὸν *Σωτήριον*!

— Καὶ τ' εἶν' τὸ Βουλευτήριον;

— Κτίριον.

— Μὰ τί κτίριον;

— *Σωτήριον*, ἀδελφέ, γιὰ τὸ ἔθνος!

— Αἰ, μ' αὐτὸ εἶναι *ἀναγκαῖον* πρᾶγμα!

— Λέγε, κάλλιον *Σωτήριον*!

— Ποῦν' τὸ οὐρητήριο;

— Στὸ *Σωτήριο*!

— Καὶ τὸ *Ἀποχωρητήριο*;

— Στὸ *Κενωτήριο*!...

***

Φαντασθῆτε πανομοίους διαλόγους καὶ τὰς παρεξηγήσεις
ἐκείνων οἱ ὅποιοι εἶχον τὴν ἀνοησίαν νὰ μὴ φέρωσι μεθ' ἑαυ-
τῶν ἐπισκεπτόμενοι τὴν ἐκθεσὶν καὶ τὸ λεξικὸν τοῦ Βυζαντίου!

Ἦκούσαμεν κύριον ἀναγινώσκοντα τὸν ἐπεξηγηματικὸν κα-
τάλογον τῆς «Ἑστίας» νὰ ἐρωτᾷ φίλον του:

— Ἀμ' αὐτὸ τὸ *σωτήριον* τ' εἶνε πάλι;

Κ' ἐκεῖνος νὰ τοῦ ἀπαντᾷ ἀρελέστατα:

— *Λοκάντζ*, ἀδελφέ!

Μὴ εὐτυχῆσαντες μέχρι τοῦδε—ἀν καὶ *κατετρώγαμεν* καθ'
ὅλας τὰς εἰς τὴν ἐκθεσὶν ἐπισκέψεις μας τὴν ἐν τῇ *Ἀκρο-
πόλει* δημοσιευομένην γλαφυρωτάτην ἐκθεσὶν τῆς ἐκθέσεως
τοῦ κ. Σπανδωνῆ, νὰ ἐπισκερθῶμεν τὸ *σωτήριον* αὐτὸ κατα-
φύγιον, ἐγκαταλείπομεν τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ ἐς ἄλλοτε!

Γκζούλιδερο.

Εἰς τοὺς ἀγίους ἀναργυροὺς (*)

Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ αὐτῇ ν.

~~~~~

ὦ ἀγιοὶ Ἀναργυροί, πρωτάκουστοι γίαιτροί,

Ποῦ ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους οὐκ δὲν πέρνατε παρὰ,

Καὶ μὲ τὸ ἄγνος ὁ Θεός, μὲ τὸ δοξασιεῖν

Γίαιτρεύατε ἢ στέλνατε τὸν κόσμον μὴδ' χαρά,

Νὰ ζούσατε οὐκ φώραζα κ' ἐγὼ, μωρὲ παιδιὰ,

Ἄν' μπόρει νὰ μοῦ γλίαντε τὴν ἀναπαράδῃ.

(Ἐκ τῶν φυλακῶν)

Τσέπη πανὶ μὲ πανί.

(*) Ἦτο ἐτοιμὸν διὰ τὸ ἐκτακτὸν φύλλον τῆς Τρίτης τὸ ποιημά-
τιον τοῦτο, ἀλλ' ἔμεινεν ἔξω ὡς ἐκ τῆς πολλῆς ὕλης.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

~~~~~

Πένναις Τρικούπη. — Ἐβγήκαν *κάλλικαις*, καθὼς
αὐτός. Δὲν ἐπίασαν. Ἦτο κ' αὐτὴ μία *φάλισκα στίκα* τῶν
κ. κ. Πάλλη καὶ Κοτζιά, ζητούντων μὲ π... νὰ βάρουν
αὐγά. Ὁ *Ραμππαγᾶς* θαυμάζει καὶ τὴν ἄλλην *κουταμάραν*
τῶν εἰς τοῦτο. Πῶς, ἀφοῦ ἦναι τόσον ἐνθουσιασμένοι ὑπὲρ
τοῦ Τρικούπη τῶν, ἀπεράσισαν νὰ καθίσουν τὸ μούτρο τοῦ
εἰς τὴν ῥάχιν πέννας, ἡ ὁποία θέλει καὶ δὲ θέλει, θὰ τὸν
βουτᾷ 'στὸ μελάνι νὰ τὸν μουτζουρώνῃ. Ἐπειτα καὶ ὡς πέν-
ναις εἶναι τόσον ἐλεειναίς, ὥστε, καθ' ἃ, *ἀνευ ἀδροτάτης*
δαπάνης ἐμάθομεν, καὶ αὐτὸς ὁ νανὸς τοῦ *Ραμππαγᾶ*, ὁ τῆς
Νέας Ἐφημερίδος τρικουπομανῆς, συνάδελφος Γιάγκος,
μὴ δυνηθεὶς νὰ γράψῃ μὲ μιὰ τέτοια πέννα, τὴν πέταξε μὲ
θυμὸν, μουρμουρίζων:

— Ἀ! νὰ χαθῇ!

Αὐτὸ δὲ τὸ ἄ! νὰ χαθῇ ἡμεῖς τὸ θεωροῦμεν κακὸν διὰ
τὸν Τρικούπη οἰωνὸν ἀπαίσιον, δι' αὐτὸν σημεῖον τῶν καιρῶν.

Ἀποροῦμεν πῶς ἡ ἀστυνομία ἐπιτρέπει τὸ μουντζούρωμα
τοῦ Τρικούπη διὰ τῆς νέας πέννας τῶν κ. κ. Πάλλη καὶ Κο-
τζιά.

◆

Ἡ κοροῖδια τῶν λεμβοδρομιῶν. — Μ' αὐτὰς
τὰς ψευτολεμβοδρομίας τοῦ Πειραιῶς εἴμεθα φοβερὰ θυμω-
μένοι, διότι γνωρίζομεν τὸ κύριον ἐλαττήριόν των. Εἶνε τέ-
χνασμα τοῦ Σ Λ Π. Αὐτὸ προσπαθεῖ, διὰ παντός μέσου, νὰ
κατεβάξῃ καὶ ν' ἀνεβάξῃ κόσμον ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ
καὶ τοῦμπαλιν, διὰ τὸ συμφέρον τοῦ μόνον. Τοῦ εἶναι ἀδιά-
φορον ἂν σηκῶνῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆ δουλειᾶ των δευτε-
ράκινα νὰ τρέχουν νὰ χάσκουν πρὸ τοῦ προγράμματος ἰθα-
νικῶν λεμβοδρομιῶν.

Μὰ τί τοῦ γρουστᾶ ὁ ἐργατικὸς λαὸς νὰ τὸν κοροϊδεύῃ.
Ἐτελειώσαν αὐταὶ αἱ ἐορταὶ τοῦ τὸν ἐτελειώσαν. Ὅ,τι ἦταν
νὰ γείνῃ ἔγεινε. Ἐπῆγε τόσος παρὰς 'στὸ βρόντο διὰ τὸ τί-
ποτε. Ἀς ἀφήσουν τώρα ἥσυχον τὸν ἐργατικὸν λαὸν νὰ δου-
λέψῃ νὰ βγάλῃ καὶ τοὺς φόρους των καὶ τὸ ψωμί του, ἂν καὶ
ἦναι ζήτημα ὅτι θὰ κατορθῶνῃ πλέον νὰ τὰ βγαίνει καὶ τὰ
δύο.

◆

Ἡ «Ἀκρόπολις» κουρεμένη. — Ἐβγήκεν ἀργὰ,
κατὰ τὰς 3 μ. μ. προχθὲς ἡ *Ἀκρόπολις*, παθοῦσα συ-
φοραίς μὲ τὰ πιεστήριά της. Ὁ Φιλήμων τῆς ἐκέρυξε τὸν
πόλεμον καὶ τὴν ἀφίνει χωρὶς νερό, ὥστε δὲν μπορεῖ νὰ ἐρ-
γασθῇ τὸ ἀτμοκίνητον πιεστήριόν της. Ἀποῦ τὴν ἀφῆκε νη-
στικὴν εἰς τὸ βασιλικὸν γεῦμα ζητεῖ τώρα νὰ τὴν ρέψῃ διὰ
τῆς δίδυς. Τῆς κόβει τὸ νερό νὰ ξεραθοῦν τὰ λαχανόφυλλά
της. Διὰ τοῦτο λυσσασμένη καὶ αὐτὴ τὸν δαγκάνει κάθε λίγο
καὶ θὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ καταρύγῃ εἰς τὸν Πιχστέρ. Οὕτω
εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς τῆς τρίτης, τὸ ὅποιον ἐβγήκε καὶ κου-
ρεμένο, προτείνει νὰ δεθῇ ὁ *Δήμαρχος* μαζὶ μὲ τοὺς δεκαο-
κτὼ συμβούλους, διὰ νὰ μὴ ἀντενεργοῦν καὶ νὰ μὴ σπατα-
λοῦν τὸ δημοτικὸν χρήμα, ἕως ὅτου γείνουν οἱ γάμοι τοῦ
Διαδόχου καὶ τότε νὰ ἐγερθῇ δι' ἑκαστον αὐτῶν ἀνδριάς εἰς
τὴν πλατεῖαν τοῦ συντάγματος μὲ τὴν ἐπιγραφὴν:

Ὁ δῆμος εὐγνωμονῶν

Ἡ αὐτὴ κουρεμένη, μέσα 'στὸ θυμὸ της, τὰ βάζει πρὸ καὶ
μὲ τὸ βασιλῆᾶ, ἀναφωνοῦσα:

«Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους, ἐὰν δὲν κητοικῆται ἀπὸ κτήνη καὶ ἐὰν
δὲν διοικῆται τὸ Κράτος ἀπὸ ὑπουργοῦς καλοὺς διὰ τὴν Ζαν-
ζιβάρην, πρέπει νὰ βρεθοῦν εἴκοσι ὀκτάδες νερὸ τὸ ὀλιγώ-
τερον, νὰ πλακοστρωθοῦν δύο τρεῖς δρόμοι καὶ νὰ καλλωπι-
σθῇ εἰς περίπατος. Τὸ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους τὸ λέγομεν διὰ τὴν
σύμπτωσιν τῶν γάμων τοῦ Διαδόχου. Γινόμεθα, βλέπετε, βα-

σιλικώτεροι καὶ τοῦ Βασιλέως. Διότι δυστυχῶς καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀδιαφορεῖ, τρέπεται δὲ ἀκούων τοὺς μοναρχικούς ὅρκους τοῦ κ. Δημάργου. Τὸ νομίζει ἴσως γεγάνη κατάνκτησιν. Ὁ Βασιλεὺς, ὅστις θὰ φιλοξενήσῃ τὸν κραταιότερον σύγχρονον Μονάρχην, ὅφειλε νὰ προσέλθῃ ὕλικῆς καὶ ἡθικῆς ἐπικουρᾶς τῆς πρωτευούσης, Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐδαπάνησε δεκάδας ἑκατομμυρίων διὰ τὴν Πέστην του.»

Λέγουν ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀναγνώσας αὐτὰ εἶπε διὰ τὴν **Ἀκρόπολιν** :

Δὲρ πὰ' ρὰ κουρεύεται!

Ἱερεῖς βεβηλοῦντες τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων.— Ἀποροῦμεν πῶς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν ν' ἀργυρολογῶσιν ἀγιάζοντες κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνός, ἀφοῦ συνέπεσε νὰ ᾔναι ἡ ἑορτὴ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, τῶν οὐδέποτε ἀργύριον δεχθέντων φιληθρώπων ἱατρῶν. Αὐτὸ τὸ θεωροῦμεν βεβήλωσιν. Τί λέγεις καὶ σὺ, πάτερ Μακράκη;

Καὶ τὴν προῖκα ἀκόμα μᾶς ἐλαττόνουν!—

Εἰς τὸ προχθές, ἐν τῷ ἐκτάκτῳ φύλλῳ ἡμῶν δημοσιευθὲν Βούλευμα τῶν Πλημμελειοδικῶν, μᾶς ἔχουν διὰ 45 ἐτῶν τὸν **Ραιμπαγᾶν**. Αὐτὸ εἶναι κακόβουλον καὶ διαμαρτυρόμεθα ἐναντίον τῶν υπογεγραμμένων δικαστῶν. Ἀπὸ τῆς ζήλεια τους ἐμεγάλωσαν τοῦ **Ραιμπαγᾶ** τὰ χρόνια, διὰ νὰ τοῦ ἐλαττώσουν καὶ τὴν προῖκα του ἀκόμη. Μάθετε, μέλλοντες πενηθεροὶ καὶ πενηθεραὶ ὅτι πρῶτον ὁ **Ραιμπαγᾶς** ἐφρεῖρε τὸ ὕδωρ τῆς ἀενάου νεότητος (ὄχι βέβαια εἰς τοῦ Φιλήμονος τὴν δεξαμενὴν) καὶ δεύτερον ὅτι δὲν ἔχει καθόλου ἀπαιτήσεις προικός. Ὡστε, ἅμα ἐλευθερωθῇ μὴν τῆς φυλάττει.

Λόγος ἀκυρότητος τοῦ βουλευμάτος.— Εἰς τὸ ἐν τῷ ἐκτάκτῳ φύλλῳ τοῦ «**Ραιμπαγᾶ**,» δημοσιευθὲν παραπεμπτικὸν βούλευμα καθ' ἡμῶν καὶ τοῦ Ρόκου, υπογράφεται εἰς Κ. Τριανταφύλλου, συγγενῆς ἡμῶν, ὡς φαίνεται, ὅστις ἔπρεπε νὰ ἐξαιρεθῇ, ἄλλως τὸ Βούλευμα εἶναι ἄκυρον.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ.— Ἐσπερινή τις ἐφημ. τοῦ Λονδίνου, ἡ «**Ἡχὼ**» γράφει τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

Ὁ Γεώργιος εἶνε τύπος τῶν συγχρόνων βασιλέων, οἱ σήμερον ἐννοοῦνται. Ἐμαθεῖ ν' ἀπαλείφῃ ἐαυτὴν. Τοῦτο εἶνε τὸ οὐσιωδέτατον προσὴν πρὸς διατήρησιν θρόνου ἐν τοῖς δημοκρατικοῖς χρόνοις ἐν οἷς ζῶμεν. Ὁ Γεώργιος ἀντλεῖ δημοτικότητα κατ' ἀντανάκλασιν ἀπὸ τῆς συζύγου του. ἦν ὑπεραγαπᾶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Εἶνε μεθοδικὸς τὰς ἐξεις, **ΣΦΙΓΚΤΟΣ** ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρῆμα, καὶ συνεπῶς **ΠΛΟΥΣΙΟΣ**. Μὴ ὀλοῦμενος δὲ ἐν φύσει εἰς **ΓΕΝΝΑΙΑΣ** καὶ **ΔΑΠΑΝΗΡΑΣ** πράξεις, θὰ διατηρήσῃ τὸν πλοῦτον του ἐπὶ μακρόν.»

Σ. Ρ. Τί φοβεροὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ Ἀγγλοὶ δημοσιογράφοι ποῦ τὸ ἔμαθαν ὅτι εἶναι σφικτός ὁ Γεώργιος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρῆμα καὶ συνεπῶς πλούσιος. Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν ἐὰν πράγματι εἶναι πλούσιος ὁ Γεώργιος, διότι ἐὰν ᾔτο τοιοῦτος θὰ προσέφερε χρήματα καὶ διὰ τοὺς λιμνῶντωντας Ἱππειώτας, καὶ διὰ τοὺς ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντας κατοίκους τοῦ Αἰγίου, καὶ προσέτι θὰ ἐπλήρωνε καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἑορτῶν τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος του. Πρέπει. Κύριε Τρικούπη, ν' αὐξήσῃς τὴν ἐπιγορήγησιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, διὰ νὰ δύναιται νὰ αἰνέται γενναίως εἰς συνεισορᾶς κλπ., καὶ συνεπῶς νὰ παύσων αὐτοὶ οἱ διαβολοῦ ἄγγλοι δημοσιογράφοι νὰ τὸν ὀνομάζουν σφικτόν.

Τὰ δαπανῶνθέντα διὰ τὴν Ἐκθεσιν τῶν Ὀλυμπίων.— Εἰς **438** χιλιάδας δραχμῶν ἀνῆλθον τὰ διὰ τὴν ἐρεττεινὴν ἐκθεσιν τῶν Ὀλυμπίων δαπανηθέντα, ἐνῶ κατὰ

τὴν ἐκθεσιν τοῦ 1859, ἐδαπανήθησαν **80** χιλιάδες δραχμῶν καὶ κατ' ἐκείνην τοῦ 1875, **110** χιλιάδες μόνον!! Ὅποια διαφορὰ. Τὶ ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαί, καὶ ἀνακρίται θὰ γρευσθῶσιν ὅπως ἐξελέγξωσι τὰ διάφορα κονδύλια δι' ἀνακρίτωμα **χωμάτων ἄνευ δημοπρασίας 40** χιλιάδων **δραχμῶν**, πῶς σὰς φαίνεται; Δὲν σηκώνει νερόν; Ἐκείνο πάλιν τὸ ἄλλο κονδύλιον διὰ **γραφικὰ ἔξοδα 13** χιλιάδες; ποῦ ἐπῆγανε 15 χιλιάδες δραχμῶν διὰ χαρτὶ, πένες καὶ μελάνη; Μὴν ἀνησυγῆτε ἔχομεν καὶ ἄλλα ὑποπτα κονδύλια. Ἐχομεν τὸ κονδύλιον «**ἐκτακτὰ διάφορα λιανικὰ ἔξοδα 12** χιλιάδας **δραχμῶν**! Τὶ εἶναι πάλιν αὐτὰ τὰ **λιανικὰ ἔξοδα**, Κύριε Βαλέττα; Ἐτερον κονδύλιον εἰς τυπώσεις καὶ δημοσιεύσεις **10** χιλιάδες **δραχμῶν**! Ἀπὸ τοῦτο τὸ κονδύλιον βεβαίως θὰ ἐπληρώθησαν διὰ τὰ ἄρθρα των, ὑπὲρ τῆς ἐκθέσεως αἱ ἀυλικαὶ ἐφημερίδες «**Ἀκρόπολις**» καὶ «**Ἐφημερίς**» καὶ ἴσως νὰ ἐπληρώθῃ ἀπὸ αὐτὸ καὶ ὁ Ἑλβετὸς τοῦ Παντιᾶ κ. Σπανδονῆς ὁ ἐκδότης αὐτὸς τῶν λόγων τοῦ κ. Τρικούπη. — Αὐτὰ ἔχομεν διὰ σήμερον, προσεχῶς πλείονα.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἀξιότιμε κύριε **Ραιμπαγᾶ**.

Ἐρωτῶμεν τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἕως πότε θὰ μᾶς κρατοῦν διὰ στεφάνια χρήματα ἐκ τοῦ μισθοῦ μας καὶ σήμερον διὰ τὸν ἕνα καὶ αὐριον διὰ τὸν ἄλλον πεθαμένο; Μᾶς πέθαναν μ' αὐτοὺς τοὺς πεθαμένους των! Καὶ σήμερα θὰ μᾶς κρατήσουν δύο δραχμαὶς διὰ τοῦ Λομπάρδου τὸ στεφάνι. Κάμε ἐρωτήσεις τινὰς ἕως πότε θὰ γίνωνται αὐτὰ, σὲ παρακλῶ.

Ἀθῆναι τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1888.

Εἰς ἀξιωματικόν.

Σ. Ρ. Αὐτὰ θὰ γίνωνται ἕως ὅτου ἡ βλακεία βασιλεύῃ καὶ ἡ ξυπνάδα δὲ σαλεύει.

ΠΡΟΧΘΕΣ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ἐώρταζεν ὁ φίλος ἡμῶν κ. Ἀνάργυρος Λιάτσης, πρὸς τὸν ὁποῖον πέμπομεν διὰ μέσου τῶν σιδηρῶν κιγκλίδων τῆς φυλακῆς τὰς συγχαρητηρίους εὐχὰς μας. Ποτὶ δὲν λυπεῖται κανεὶς τόσον διὰ τὸν χωρισμὸν τοῦ ἀπὸ τοὺς φίλους παρὰ εἰς τοιαύτας χαρμυλίστους ἡμέρας; ἐπίσης πέμπομεν τὰς συγχαρητηρίους ἡμῶν εὐχὰς θερμότητος τῇ ἀγαπῆτῇ ἐξαδ' ἡμῶν Ἀναργύρῳ Πρεζάνῃ, ἃν καὶ δὲν ᾔλθε ποτὶ νὰ μᾶς ἰδῇ εἰς τὰς φυλακάς, ὡς ἂν νὰ μᾶς ἐχώριζαν οὐρεὰ τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχῆσσα.

Τὸ αὐτὸ πασάπονον ἔχομεν καὶ κατὰ μερικῶν φίλων, καθ' ἑνὸς ἰδίως ὁ ὁποῖος μᾶς ἔγραψε μὲ **χίλις φιλίας**, ὅτι θὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ ὀρισμένως τὴν δεῖνα ἡμέραν. Ἄς εἶναι ἔχει ὁ καιρὸς γυρίσματα.

Ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα 1 ἀραβῶνες τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Ἑλένης Β Κρομμύδα, μετὰ τοῦ κ. Ἀθανασίου Πούλου ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ. Τοῖς εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΕΝΟΗΣΙΣ

Τῷ φίλῳ Α. Λ. εἰς Σεπόλια. — Καὶ περὶ γιγανθίων τίποτε; —

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ ΒΑΣΙΑ ΚΡΟΜΜΥΔΑ

(ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως.)

Ὁ γεμάτος σοφίας κ. Βασιλ. Κρομμύδας ὠνόμασε καὶ τὸ νέον καφεῖον του «**Σοφίαν**.» Τὸ καφεῖον τοῦτο διακρίνεται διὰ τὴν εὐρυχωρίαν του, τὸν στολισμὸν του, καὶ τὸ σπουδαιότερον διὰ τὴν ἐκτακτὸν περιποίησιν τῶν πελατῶν του. Ὁ καφῆς τῆς «**Σοφίας**» εἶναι ἐκτακτός.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ

(Εἰς τὸ πορὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Λαυρίου καφενεῖον Δημ. Κουδαριώτου).

Καθ' ἑσπέραν εἰς τὸ ἀνωτέρω καφενεῖον μουσικὸς θίασος ἐκ Σμυρναίων ἀρίστων μουσικῶν, τραγωδεῖ διάφορα ἀνατολικά ἄσματα.

Ἐξοδος ἐλευθερία.